

инъ), млѣченъ шекеръ и отъ соль размыты въ водѣ, а при това изъ него плуватъ и мазны мѣхурчета, пълни съ масло. Оставимъ ли млѣко-то да ся устои, тѣзи мѣхурчета исплувватъ по лицето му и образуватъ тѣй нареченѣ-тѣ СМѢТАНѢ.

Ако на устоянно-то млѣко отвадимъ смѣтанѣ-тѣ на сицемъ нѣколко капки соленѣ кислотѣ, то у него ся отдѣла влакнеста масса — казейнъ; като извадимъ казеина, ако изваримъ останѧлѣ-тѣ часть отъ млѣко-то, видимъ, че у него ся съсира малко количество бѣлтакъ; съсиреный бѣлтакъ дава СИРЕНИЕ. Отцѣдена-та суруватка ако ся нагрѣе на ся тури да излѣзе на парѣ има да останѧтъ бѣли кристали; тїи сѫ МЛѢЧЕНЪ ШЕКЕРЪ, кой-то ся размива въ водѣ и може да ся прѣобърне въ млѣчнѣ кислотѣ.

У млѣко-то ся намирать и размыты соли отъ калій, натрій, варъ, магнезій, желѣзенъ окисъ, фосфорна кислота, симпурна кислота и хлоръ. Тѣзи соли въ различни видове млѣка еднакво ся не намирать.

Кога ся бута млѣко-то масленни-тѣ му клѣбчета ся раскъсватъ на частици, кои-то ся съединяватъ по между си и като поб-легкы отдѣлатъ ся отъ останѧлѣ-то течно като една бѣла мазна масса, която ся нарича МАСЛО. Масло-то състои отъ много родове масти, кои-то срѣщнѣхмы и въ растенія-та като: отъ тврдѣ масть МАРГАРИНЪ, отъ воднѣ масть ЕЛЕИНЪ и отъ същѣ масть БУТИРИНЪ. Освѣнь тѣхъ у масло-то остава и малко казейнъ, кой-то на въздуха ся разлага та влютива масло-то. За да ся упази масло-то да ся не влюти трѣбува да му ся отнеме казейнъ-тѣ, а това става като ся прѣтаете.

Отъ казеина на млѣко-то ся добыва сиреніе, кое-то става, като ся съсири казейнъ-тѣ, или прѣди да